

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010452
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319010452.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.09.2020 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej D. V. - G. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/75/2019 zo dňa 04.06.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/75/2019 zo dňa 04.06.2020 bola obžalovaná D. V. - G.T. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 30.04.2019 v čase o 07.25 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra EČ: Y-XXXCE, po ceste III/3839 smerom od obce Udavské, osádku ktorého tvoril aj S. V. -G., kde na križovatke s cestou II/559 pri odbočovaní vľavo smerom na mesto Humenné nedala prednosť osobnému motorovému vozidlu zn. Seat Cordoba EČ: Y., ktoré viedla vodička C.. M. O. smerom od mesta Humenné na mesto Medzilaborce, následne došlo k zrážke vozidiel, pričom pri dopravnej nehode vodička C.. M. O. utrpela zranenia a pohmoždenie hrudníka v strede ťažkého stupňa, pohmoždenie pravého prsníka stredne ťažkého stupňa a pohmoždenie ľavého kolena ťažkého stupňa s dobou liečenia v trvaní 40 dní,

za čo jej bol uložený podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zákona a § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona jej bola určená skúšobná doba na 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona obžalovanej bol uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke potrebné vodičské oprávnenie, na 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanú súd zaviazal na zaplatenie náhrady škody poškodenej C.. M. O. vo výške 1.527,- eur a poškodenej Sociálnej poisťovni vo výške 272,- eur.

Obžalovaná podala v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste tohto rozsudku. V dodatočne, prostredníctvom obhajcu, predložených dôvodoch odvolania vyslovila, že s rozhodnutím súdu, čo do uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov, sa nestotožnila, a považuje ho za neprimerane prísny. Trestná represia má mať len pomocnú úlohu, čo z hľadiska účelu trestu znamená, že k jeho dosiahnutiu má viesť len nevyhnutne potrebná miera represie, ktorá je nutná s ohľadom na spoločenskú nebezpečnosť spáchaného trestného činu a hodnotenie páchatel'a, ktorá povedie k splneniu účelu trestu. Obžalovaná sa po dopravnej nehode poškodenej ospravedlnila a aj jej pomohla po nehode. Odvolateľka mala za to, že z hľadiska dosiahnutia účelu trestu postačuje aj trest zákazu činnosti kratšieho trvania na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 roka. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby

odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, prípadne, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil jej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovanej, ako osobou na to oprávnenou, krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V rámci prieskumného konania odvolací súd v prvom rade preskúmaval správnosť postupu konania predchádzajúceho vyhláseniu napadnutého rozsudku, pričom zistil, že postup konajúceho súdu bol v súlade s procesným predpisom, keď obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému jej za vinu, ako aj k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Obžalovaná po poučení vyhlásila, že je vinnou zo spáchania skutku, a toto jej vyhlásenie bolo súdom prijaté, preto dokazovanie bolo zamerané iba k výroku o treste a náhrade škody. Obžalovaná tiež mala možnosť predniesť záverečnú reč a vyjadriť sa aj v rámci posledného slova.

Vzhľadom k tomu, že vyhlásenie obžalovanej, že je vinnou zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bolo prijaté za splnenia zákonných podmienok, ako aj na obmedzený rozsah odvolania, odvolací súd preskúmaval iba napadnutý výrok o treste.

Účel trestu, ktorý sa ukladá za trestný čin, je vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona a tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne je potrebné prihliadať pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery konajúci súd prihliadal nielen na účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, ale aj na zásady uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona, teda prihliadal na prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností, na spôsob spáchania činu, ich následky, zavinenie, pohnútky, ako aj na osobu obžalovanej a možnosti jej nápravy.

V posudzovanom prípade konajúci súd ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil zistenia, že obžalovaná D.. V.-G. pred spáchaním trestného činu viedla riadny život a k trestnej činnosti sa priznala a svoje konanie úprimne oľutovala, čo zodpovedá § 36 písm. j), l) Tr. zákona, pričom priťažujúce okolnosti nezistil. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania plynie, že obžalovaná doposiaľ súdne trestaná nebola a doposiaľ nebola postihnutá ani za priestupky. Obžalovaná v rámci trestného stíhania prehlásila, že si je vedomá, že nedala prednosť v jazde vozidlom idúcemu po hlavnej ceste, čo deklarovala aj vyhlásením, že je vinnou zo spáchania žalovaného skutku.

Pri prevahe poľahčujúcich okolností konajúci súd upravoval trestnú sadzbu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona, pričom po jej úprave podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona sa znížila horná hranica trestnej sadzby na 8 mesiacov. V takto upravenej trestnej sadzbe 0 až 8 mesiacov konajúci súd ukladal trest.

Uloženie trestu odňatia slobody v prvej polovici upravenej zákonnej sadzby v trvaní 3 mesiacov s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 rokov je, aj podľa názoru odvolacieho súdu, dostatočnou sankciou za prečin, ktorého závažnosť je nižšia, a to s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, na následok - stredne ťažké zranenia poškodenej, ako aj na pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy, ktoré sú vzhľadom na jej doterajší bezúhonný život vysoké. Tento trest považuje odvolací súd z hľadiska tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie za primeraný.

Vo vzťahu ku odvolacej námietke obžalovanej spočívajúcej v tvrdení, že uložený trest zákazu činnosti je neprimerane prísny, a na dosiahnutie účelu trestu postačuje trest zákazu činnosti kratšieho trvania,

odvolací súd navyše uvádza, že práve s prihliadnutím na okolnosti prípadu a vzniknutý následok možno uzavrieť, že uložený trest je primeraný na dosiahnutie vyššie konštatovaných účelov trestu. Podstatou skutku, z ktorého spáchania bola obžalovaná uznaná vinnou, je nedanie prednosti v jazde motorovému vozidlu premávajúcemu na hlavnej ceste pri rýchlostnom limite 50 km/h. Povinnosť vodiča dať prednosť jazde inému vozidlu je jednou z najdôležitejších povinností na úseku cestnej premávky, keďže porušenie uvedenej povinnosti takmer vždy vedie k vyvolaniu nebezpečnej kolíznej situácie, často so spôsobením dopravnej nehody a poškodenia majetku a zdravia osôb. V danom prípade C.. M. O., vodička motorového vozidla, ktorému obžalovaná nedala prednosť v jazde, utrpela zranenia a pohmoždenie hrudníka v strede stredne ťažkého stupňa, pohmoždenie pravého prsníka stredne ťažkého stupňa a pohmoždenie ľavého kolena ťažkého stupňa, ktoré si vyžadovalo liečenie 40 dní. Uvedené zranenia sú závažnými zraneniami, ktorých doba liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života boli takmer na hranici poruchy zdravia trvajúcej dlhší čas. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky obžalovanej ako neopodstatnené.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovanej ako nedôvodné, a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.